

Bart de Bruin – Van vrachtwagenchauffeur naar createur van context

 Eefje van den Akker

6 maanden geleden

Bart de Bruin begon ooit als vrachtwagenchauffeur en kwam per toeval in de zorg terecht, waar hij zijn passie voor mensen helpen ontdekte. Met een sterke behoefte om eigen baas te zijn en zijn eigen ideeën over de zorg ten uitvoering te brengen, besluit hij in 2003 [Stichting Phusis](#) op te zetten. Inmiddels is Phusis uitgegroeid tot een begrip in de Drentse zorgwereld. Echte dromen heeft hij niet, zolang Phusis maar door blijft gaan als hij er op een dag niet meer is. “Het zijn de mensen die wij het goede pad op kunnen brengen, die mij elke dag weer inspireren en gelukkig maken.”

Over Bart de Bruin

Bart de Bruin is directeur van [Stichting Phusis](#) in Assen. In samenwerking met Albert Scheer en Lulof Drenth richtte hij Phusis in 2004 op met als doel “om mensen met een licht verstandelijke beperking te geven wat ze nodig hebben: veiligheid, aandacht, perspectief en een plekje om te wonen. Waar andere organisaties het af laten weten, willen we met Phusis een alternatief bieden.”

Foto cover (c) Sake Elzinga

Sociale trigger

Vlakbij het centrum van de Drentse hoofdstad ligt het kantoor van Stichting Phusis verstopt in een oude woonwijk. Van daaruit worden verschillende ondernemingen en initiatieven in Drenthe aangestuurd. De Bruin lijkt een onuitputtelijk, bijna jeugdig enthousiasme te bezitten. “We begonnen in 2003 met z’n drieën, nu heb ik bijna 100 man in dienst en hebben we een vast aantal van 10 jongeren bij ons wonen.”

Deze jongeren hebben veelal een afstand tot de arbeidsmarkt en worden, volgens De Bruin, door de overheid aan de kant gezet met een uitkering. Op die manier wordt het probleem niet opgelost maar juist in stand gehouden meent hij. Voor De Bruin de *trigger* om zelf in actie te komen door een eigen sociale onderneming te beginnen, gericht op verlangen en perspectief in plaats van datgene wat volgens hem veel te vaak centraal staat: namelijk de beperking.

Geen hokjesdenker

Als sociaal ondernemer is Bart de Bruin niet alleen gefocust op het helpen van mensen en het aansturen van zijn onderneming maar heeft hij ook een groot verlangen om verandering aan te brengen in het Nederlandse zorgstelsel. “Ik ben geen voorstander van hokjesdenken, ik richt me liever op het in beweging krijgen van mensen. Dat je met een uitkering thuis zit wil niet zeggen dat je niet meer van waarde kunt zijn voor de samenleving. Ik wil de mensen laten zien dat wanneer je bij ons aan het werk gaat, je wel degelijk iets kunt toevoegen.”

Bij Phusis uit zich dat inmiddels op vele manieren: jongeren kunnen aan de slag in de meubelfabriek waar van sloophout meubels worden gemaakt voor de verkoop. De stichting beheert boerderijen en vee en produceert biologische producten voor in de winkel. Dit allemaal gerund door jongeren met een beperking of een afstand tot de arbeidsmarkt. Dat zijn de zogenoemde cross-overs tussen de markt, het sociale domein en de zorg, legt De Bruin uit.

“Juist die cross-overs maken mij er bewust van in wat voor sector ik werk en dat ik sociaal ondernemer ben. In mijn werk ligt de focus niet op geld, zoals bij de “normale” ondernemer, maar juist op de zorg en het helpen van mensen met zo min mogelijk geld en middelen.”

“Ik ben geen voorstander van hokjes denken, ik richt me liever op het in beweging krijgen van mensen.”

Helpersinstinct

Voor Bart de Bruin is de drive om voor mensen te zorgen groot. De oorsprong van deze drijfveer weet hij goed te verklaren: “Als kind ben ik heel ziek geweest. Ik had last van hele heftige buikpijnen maar er kon geen verklaring voor worden gevonden.” Doktoren dachten dat het tussen zijn oren zat en ook De Bruins ouders konden weinig doen aan hun zoons pijn.

Zo kampte hij jarenlang met klachten waar geen oplossing voor was, onderging hij talloze controles en operaties waar niets uit kwam. “Ik heb daardoor op jonge leeftijd leren incasseren. Als ik pijn had kon niemand mij helpen, dat ervaar je dan toch als eenzaamheid.”

Creator of context

Zijn eigen ervaringen leerden hem andermans eenzaamheid te herkennen: “Als ik mensen ontmoet vang ik de signalen makkelijk op, mensen die verstoten zijn door de samenleving, die wil ik er weer bij halen.” De Bruin omschrijft zijn functie dan ook het liefst als createur van context: “Ik creëer steeds weer nieuwe context, situaties en omstandigheden, waarin mensen die wij graag een helpende hand aanbieden, kunnen laten zien waar ze wél goed in zijn.”

“Ik creëer steeds weer nieuwe context, situaties en omstandigheden, waarin mensen die wij graag een helpende hand aanbieden, kunnen laten zien waar ze wél goed in zijn.”

Toen Bart in de wandelgangen te horen kreeg dat er weer leven geblazen zou worden in de jachthaven van Assen, bleek dit de uitgelezen kans om daaromheen een nieuw project op poten te zetten. Terwijl de gemeente Assen bouwde aan de zogenoemde Blauwe As, het creëren van vaargelegenheid en de aanleg van een jachthaven, richtte De Bruin zich op het in leven roepen van Project Waterwerk. In samenwerking met een groep, bestaande uit Wajongeren, schoolverlaters en inburgeraars, bouwde hij maandenlang aan een rondvaartboot. Het doel: het organiseren van rondvaarttochten, en verdere recreatie op het water, allemaal draaiende gehouden door de mensen van Project Waterwerk.

De Kloosterhaven. Foto (c) Yolanda Visser

Op 15 september zal koning Willem-Alexander de inmiddels voltooide Blauwe As openen, waarna voor Project Waterwerk het échte startschot zal klinken. “We openen een eigen werf aan de Havenkade, de nieuwe vaarroute, waar bootjes gerepareerd kunnen worden en we hopen ook het bedienen van de vele bruggen aan onze jongeren te kunnen overlaten,” vertelt Bart enthousiast. “Wat dat betreft valt er door ons nog heel veel te ontdekken.”

Magisch werk

Echte rolmodellen heeft De Bruin niet, het is vooral een bepaald beeld wat hem inspireert. Middenin het gesprek staat hij resoluut op en wandelt naar zijn kantoor, waar hij vervolgens naar een grote afbeelding op de muur wijst. Het is het beeld van een verlaten kermis, botsautootjes bedolven onder de sneeuw, nergens een teken van leven. Tsjernobyl, tien jaar na de kernramp. “Ik zie dat beeld als het gevoel wat de mensen hebben die wij helpen: zij denken volledig vastgelopen te zijn en geen kant meer op te kunnen, als wij daar juist weer beweging in weten te krijgen, dat is toch magisch werk.”

De Bruins ogen schitteren, waarna hij doorgaat op het advies dat hij heeft voor beginnend sociaal ondernemers: “Het is allemaal een kwestie van beginnen, niet stoppen of wachten maar doorgaan. Laat je niet tegenhouden door de dingen die nog niet lukken of kunnen maar start met datgene wat je al wel kunt doen.”

“Laat je niet tegenhouden door de dingen die nog niet lukken of kunnen maar start met datgene wat je al wel kunt doen.”

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [LinkedIn](#)

Categorieën: [Social Corporates](#), [Welzijn en Zorg](#), [Werk en Arbeidsparticipatie](#)

Tags: [Assen](#), [Bart de Bruin](#), [Stichting Phusis](#)

Plaats een reactie